

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 163.020 van 2 oktober 2006
in de zaak A. 173.078/IX-5315.**

In zake : Martial DE SPLENTER,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. DE CLERCQ,
kantoor houdende te BRUGGE,
Stockhouderskasteel,
Gerard Davidstraat 46, bus 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpssteenweg 177/6.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Martial DE SPLENTER op 17 mei 2006 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 22 maart 2006 van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat waarbij geen kandidaat wordt gerangschikt voor het ambt van notaris-titularis voor de standplaats te Wakken;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2006;

Gehoord het verslag van staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DE CLERCQ, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. PEETERS die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. In het Belgisch Staatsblad van 28 september 2005 wordt de vacature bekendgemaakt voor een plaats van notaris ter standplaats Dentergem (Wakken). Deze plaats is vacant ten gevolge van het bereiken van de leeftijdsgrens door de uittredende notaris, de heer Paul DE SPLENTER.

De standplaats was voordien reeds herhaaldelijk vacant verklaard, met name in het Belgisch Staatsblad van 12 december 2003, 6 februari 2004, 16 april 2004 en 30 juli 2004. Telkens moest worden vastgesteld dat geen enkele kandidaat zich aanmeldde. Het is bij de vijfde vacantverklaring van de standplaats in het Belgisch Staatsblad van 28 september 2005 dat verzoeker zich kandidaat stelt, dit bij brief van 14 oktober 2005.

1.2. Verzoeker werd op 15 juli 1967 geboren te Tielt. Hij behaalt het diploma van graduaat in de rechtspraktijk aan de Schola Paramediorum (Antwerpen) in 1992. Op 20 september 1996 behaalt hij met voldoening het diploma van licentiaat in de rechten aan de VUB en op 8 juli 1998, eveneens met voldoening, het diploma van licentiaat in het notariaat aan de RUG.

1.3. Tijdens zijn studies notariaat loopt verzoeker stage op het kantoor van zijn vader, Paul DE SPLENTER. Sinds juli 1998 werkt hij er voltijds. Op

22 april 2002 bekomt hij het stagecertificaat, bedoeld in artikel 36, § 4, van de wet van 25 ventôse jaar XI (16 maart 1803) op het notarisambt.

1.4. Verzoeker neemt een eerste maal deel aan het vergelijkend examen voor de rangschikking van kandidaat-notarissen in 2003, maar is niet geslaagd. In 2004 neemt hij opnieuw deel, en slaagt dit keer wel. Hij wordt evenwel niet nuttig gerangschikt. Pas bij het vergelijkend examen van 2005 wordt hij als negende nuttig gerangschikt met 65,38 %. Hij kon zich dan ook geen kandidaat stellen bij de vorige vacantverklaringen van de standplaats.

1.5. Bij koninklijk besluit van 3 juli 2005 wordt verzoeker benoemd tot kandidaat-notaris. Bij beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 21 oktober 2005 wordt hij aangesteld als plaatsvervanger van notaris Paul DE SPLENTER.

1.6. Naar aanleiding van de vacantverklaring van de standplaats te Dentergem (Wakken) wordt overeenkomstig artikel 43, § 2, van de wet van 4 mei 1989 op het notarisambt over de kandidatuur van verzoeker, die de enige kandidaat is, het advies gevraagd aan de procureur des Konings te Kortrijk en aan het adviescomité van notarissen van de provincie West-Vlaanderen (hierna: “het adviescomité”).

1.7. Bij brief van 1 december 2005 deelt de procureur des Konings te Kortrijk mee dat de kandidaat op 25 september 1998 werd veroordeeld wegens verkeersovertredingen en op 25 april 2000 wegens onopzettelijke slagen en verwondingen en intoxicatie. Verzoeker betaalde eveneens twee minnelijke schikkingen wegens snelheidsovertredingen.

1.8. Het adviescomité verleent bij brief van 20 december 2005 het volgende advies:

“Na onderzoek van elk der standaarden bepaald in het K.B. van 7 mei 2001 blijkt uit het gevoerde onderhoud dat de kandidaat :

- zijn dossiers op voortreffelijke wijze afhandelt en de taken die aan een notarisambt toevertrouwd worden, op perfecte wijze inschat en vervult;
- oor heeft voor de problemen die cliënten hem vragen op te lossen en hierin zeer communicatief overkomt;
- een positieve indruk heeft nagelaten op het vlak van zelfbeheersing, zelfzekerheid, stressbestendigheid en zin voor praktische oplossingen;

- weliswaar reeds lange maar wat éézijdige ervaring opgedaan heeft in het notariskantoor van zijn vader, maar niet altijd blijk geeft van ‘feeling voor deontologie’;
 - het kantoor zeer goed kent gezien hij er reeds sinds 1996 werkzaam is.
- Na vaststelling dat uit het gesprek en de medegedeelde inlichtingen blijkt dat de Heer MARTIAL DE SPLENTER bekwaam en geschikt is voor het uitoefenen van het notarisambt met standplaats te Wakken.
- (...)
- Geeft UNANIEM volgend advies :
GUNSTIG”

1.9. Bij brief van 5 januari 2006 wordt verzoeker uitgenodigd voor de hoorzitting van 8 februari 2006 van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat (hierna : “de benoemingscommissie”). Hierbij wordt vermeld dat aan verzoeker zal worden gevraagd zijn bekwaamheid en geschiktheid aan te tonen, meer bepaald voor wat betreft de beoogde standplaats. Er wordt gepreciseerd dat verzoeker moet aangeven dat hij zich degelijk geïnformeerd heeft omtrent de financiële aspecten van de geplande overname, waarbij het hem toegelaten is om een nota te gebruiken met de informatie die hij zou ingewonnen hebben over de standplaats.

1.10. Na de hoorzitting van 8 februari 2006 vraagt de benoemingscommissie bij brief van 17 februari 2006 aan het provinciaal adviescomité om meer uitleg over de vaststelling in het advies van 20 december 2005 dat verzoeker “niet altijd blijk geeft van feeling voor deontologie”.

1.11. Bij brief van 21 februari 2006 maakt de voorzitter van het adviescomité de volgende verduidelijkende nota over aan de benoemingscommissie :

“VERDUIDELIJKING voor de heer Voorzitter van de Benoemingscommissie omtrent zijn vraag van 17 februari 2006.

Op de bewuste zitting van het adviescomité de dato 20 december 2005 werden, zoals gebruikelijk, een aantal vragen gesteld aan de kandidaat, kwestie van een beter oordeel te kunnen vormen.

Op een bepaald ogenblik vroeg een lid van de commissie aan Martial De Splenter waarom hij, bij de vroegere vacature van het notariskantoor van zijn vader te Wakken, de potentiële kandidaten had gecontacteerd met verzoek niet mee te dingen voor deze standplaats om zodoende het kantoor vacant te kunnen houden tot hijzelf zou geslaagd zijn in het examen van kandidaat-notaris.

Deze oproep gebeurde via e-mails die tot driemaal toe werden verstuurd via de notariële mailinglist van de heer Paul Dons. Deze mailing-list bestaat thans niet meer, maar in de bewuste periode was ongeveer elk Vlaams Notariaat hierbij aangesloten. Op die manier bereikte Martial De Splenter quasi elke kandidaat. U vindt kopij van de bewuste mails in bijlage.

Daarop haalde de heer De Splenter agressief uit tegen het bewuste commissielid en hij beweerde dat het maar gans normaal was dat hij als ‘zoon

van' alle middelen gebruikte om eigen belangen te verwezenlijken. 'Als het te herbeginnen zou zijn, zou hij het opnieuw doen'.

Vooral het feit dat hij dit in volle vergadering en zonder schroom bevestigde roept bij de commissie vragen op omtrent zijn respect voor de deontologie.

Als voorzitter van de commissie heb ik hem daarop geïnterpelleerd en hem er op gewezen dat het naleven van de deontologie en confraterniteit voor een notaris essentieel zijn en dat hij daarvan in zijn carrière in het notariaat nog niet veel blijkt gegeven had.

Martial De Splenter antwoordde daarop laconiek en met een grijnzend lachje dat hij geen problemen had met andere collega's en dat hij trouwens veel positieve reacties gekregen had op zijn mails, wat wij natuurlijk ten zeerste betwijfelen.

Daarenboven weten alle collega's in West-Vlaanderen dat in het Notariskantoor te Wakken noch vader noch zoon Martial De Splenter - die zich tijdens het bewind van vader reeds manifesteerde alsof hij de notaris was - het niet zo nauw namen met de deontologie.

Na het onderhoud waren al de leden van de commissie verontwaardigd over de houding van Martial en was iedereen het er over eens dat hij, wat deontologie betreft, een gans andere ingesteldheid zal dienen te hebben wenst hij notaris-titularis te worden.

Vandaar de bewuste zinsnede over de deontologie.”

1.12. De benoemingscommissie maakt deze verduidelijkende nota over aan verzoeker bij brief van 24 februari 2006. Verzoeker wordt ook uitgenodigd voor een nieuwe hoorzitting die zal doorgaan op 11 maart 2006, ten einde hem de gelegenheid te geven op dit bijkomend advies te reageren.

1.13. Bij brief van 13 maart 2006 maakt verzoeker aan de benoemingscommissie een schrijven over van de Kamer van Notarissen van de provincie West-Vlaanderen omtrent het akkoord om de “gewone” boekhouding verder te zetten tot de overdracht van het kantoor.

1.14. Het proces-verbaal van de vergaderingen van 8 februari en 11 maart 2006 van de benoemingscommissie, opgesteld op 22 maart 2006, bevat de volgende beoordeling :

“De Commissie heeft de kandidaat gepolst naar zijn mening over een aantal deontologische kwesties waarmee hij rechtstreeks of onrechtstreeks te maken had.

Via een mailinglist op het internet heeft de kandidaat, op dat ogenblik zelf nog niet geslaagd in het vergelijkend examen en dus geen kandidaat-notaris, de wel benoemde kandidaat-notarissen opgeroepen zich niet kandidaat te stellen voor het thans over te nemen kantoor. Nadat zich geen enkele kandidaat voor de overname had aangeboden, heeft hij via hetzelfde medium degenen, die zich geen kandidaat hadden gesteld, bedankt. Bij deze oproep heeft inderdaad zich niemand aangeboden voor de overname. Het kantoor werd dan ook verschillende malen opnieuw gepubliceerd. De Commissie meldde dat een dergelijke oproep de gelijkheid van kansen tussen de verschillende kandidaat-

notarissen in het gedrang brengt en de kandidaten de facto afgeschrikt heeft om te postuleren voor de betrokken standplaats (hetgeen de Commissie zelf vernomen heeft tijdens andere hoorzittingen) en dat een dergelijke houding in haar geheel nefast is. Dit gaat immers in tegen de democratisering en objectivering van de toegang tot het beroep die door de wetgever bij de hervorming van de Wet houdende organisatie van het Notariaat werd nagestreefd en waarvoor de Commissie mede garant moet staan. De kandidaat antwoordde hierop echter dat hij nu al genoeg gestraft was, vermits hij slechts een gunstig advies had bekommen van de Provinciale Kamer. Bovendien achtte hij een dergelijke, naar zijn mening 'zachte oproep' sowieso legitiem, gelet op het beweerde tekort aan kandidaat-notarissen die voldoende andere standplaatsen hebben om te postuleren. Blijkens schrijven van het provinciaal Adviescomité van West-Vlaanderen heeft hij voor de Adviescommissie verklaard dat hij dit sowieso opnieuw zou doen. Op de hoorzitting van 11 maart 2006 bevestigde de kandidaat dat hij deze uitspraak inderdaad gedaan heeft.

In het revisoraal verslag werd door de deskundige een correctie naar beneden toegepast wegens het stelselmatig aanrekenen van hogere dan de gebruikelijke kosten. Gevraagd naar het waarom van deze werkwijze meldde de kandidaat dat de gemiddelde gebruikelijke kosten sowieso niet voldoende zijn, en dat dus altijd meer wordt gevraagd. De Commissie merkt op dat de deontologische principes terzake duidelijk zijn dat het de notaris weliswaar geoorloofd is om meer te vragen, doch enkel mits voorlegging van een detailafrekening. De kandidaat antwoordde hierop dat hij dit niet gebruikelijk acht.

De kandidaat werd in het verleden door de Provinciale Kamer berispt omdat hij namens de notaris-titularis, vader van de kandidaat, antwoordde op brieven van de Kamer met vraag om inlichtingen inzake deontologische aangelegenheden. Thans is betrokkene opnieuw deontologisch in de fout gegaan door zich naar de buitenwereld te presenteren met de titel 'notaris', terwijl hij slechts de hoedanigheid van plaatsvervangend notaris bezat en dan ook enkel de titel 'notaris-plaatsvervanger' mocht gebruiken. In het bijzonder betrof het hier het gebruik van de briefhoofding met vermelding van de titel 'notaris' M. Desplenter en de plaatsing van een personeelsadvertentie in het notarisblad als 'notaris Martial Desplenter'.

Op de vraag of een notaris reclame mag maken, of spontaan zijn diensten mag 'aanbieden' voor het behandelen van bijv. een nalatenschap, antwoordt de kandidaat ontkennend, en stelt hij dat hij weinig reclame maakt voor het kantoor.

Tussen de eerste en tweede hoorzitting van de Commissie werd een individueel lid van de Commissie door de kandidaat benaderd, ofschoon de kandidaat reeds was uitgenodigd voor de hoorzitting. De Commissie heeft de kandidaat erop gewezen dat zij optreedt als college en dat het niet passend is om leden van de Commissie individueel te benaderen.

Behoudens de deontologische aspecten heeft de Commissie de kandidaat ook ondervraagd over het financiële aspect van de overname van een notariskantoor. De kandidaat legde evenwel geen enkel financieel plan voor. Hij blijkt op geen enkele wijze grondig nagedacht te hebben over de financieringswijze van de overnameprijs, ofschoon in de uitnodiging de kandidaten uitdrukkelijk geattendeerd worden op het feit dat het noodzakelijk is om de overname ook bedrijfseconomisch toe te lichten. In het hoger reeds vermelde revisoraal verslag werd erop gewezen dat in strijd met de toepasselijke bepalingen de boekhouding van het kantoor nog steeds manueel wordt gevoerd. De kandidaat werd dan ook gevraagd hoe hij deze situatie wou remediëren (hetgeen verplicht moet gebeuren als de plaatsvervanger stopt) en wat de kostprijs van een noodzakelijke informatisering zou zijn. Hierop kon hij geen afdoend antwoord geven. Eenzelfde opmerking moet gemaakt worden m.b.t. investeringen in personeel. In het algemeen verwijst de kandidaat naar het feit dat er wel een familiale regeling zal getroffen worden.

De Commissie is van oordeel dat de kandidaat thans (nog) niet geschikt is om voorgedragen te worden:
omdat hij blijkt geeft van een ernstig gebrek aan deontologisch inzicht, in de mate dat hij herhaalde deontologische inbreuken uit het verleden goed praat of minimaliseert en zelfs schamper het nut van bepaalde deontologische en wettelijke regels in vraag stelt;
omdat hij, door zijn handelswijze, de objectivering van de toegang tot het beroep van notaris, minstens gedeeltelijk in het gedrang gebracht heeft;
omdat hij geen enkele financiële planning heeft gemaakt, noodzakelijke investeringen zelfs niet bij benadering heeft begroot, zodat hij bedrijfseconomisch de overname van het kantoor totaal niet heeft voorbereid, ofschoon daartoe nochtans voorafgaandelijk uitgenodigd door de Commissie.”

1.15. De benoemingscommissie besluit, met eenparigheid van stemmen, om verzoeker, enige kandidaat, niet te rangschikken.

1.16. In het Belgisch Staatsblad van 30 mei 2006 wordt de vacature van de standplaats te Wakken opnieuw bekendgemaakt.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, § 2 betreft, in het eerste middel door verzoeker wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing gesteund is op motieven die “hetzij materieel onjuist, hetzij kennelijk onredelijk” zijn;

Overwegende dat verzoeker dit middel als volgt adstrueert :

- Bij zijn benoeming tot kandidaat-notaris en notaris-plaatsvervanger werd hij telkens geschikt bevonden. Het adviescomité verleende een gunstig advies, maar in de bestreden beslissing wordt hij op dergelijke vernietigende wijze omschreven dat hij op definitieve wijze uitgesloten wordt van het ambt van notaris-titularis.
- De benoemingscommissie beschikte over alle documenten en dus ook over het gunstig advies van het adviescomité, maar vroeg toch nog een “verduidelijking”, met de duidelijke bedoeling om een element uit het gunstig advies zodanig uit te vergroten dat de geschiktheid van verzoeker wordt omgevormd tot een ongeschiktheid.

- Verzoeker heeft slechts één enkele oproep gericht tot de kandidaat-notarissen. Bij de vorige vacantverklaringen hadden er zich ook geen kandidaten gemeld, wat er op wijst dat er in de notariswereld blijkbaar veel schroom bestaat om te kandideren bij een “notaris-vader-kantoor”. De oproep van verzoeker kan niet beschouwd worden als een zware deontologische fout en was niet agressief of bedreigend. Die oproep kan in redelijkheid niet gekwalificeerd worden als een zodanige fout dat hij ongeschikt zou zijn voor het ambt van notaris-titularis. Verzoeker werd ook niet tuchtrechtelijk vervolgd en werd gunstig beoordeeld door het adviescomité.
- Wat betreft het aanrekenen van hogere dan de gebruikelijke kosten, stelde verzoeker dat de werkelijke kosten de forfaitaire minimumkosten overstegen en dat hij het gebruik van een detailafrekening niet kende. Dit kan geen argument zijn om hem ongeschikt te achten voor het ambt van notaris-titularis.
- Wat betreft het gebruik van de titel van notaris in plaats van notaris-plaatsvervanger heeft hij onmiddellijk nadat hem daarop gewezen werd, de nodige maatregelen genomen. In het proces-verbaal van de hoorzitting wordt derhalve ten onrechte gesteld dat hij na een eerdere berisping toch nog de titel “notaris” gebruikte.
- Er wordt gedaan alsof hij een commissielid benaderd heeft met het verzoek hem favorabel te zijn, terwijl hij, verontrust omwille van het feit dat een verduidelijking werd gevraagd van het gunstig advies van het adviescomité, het commissielid enkel heeft verzocht toe te zien op het eerlijk verloop van de benoemingsprocedure.
- Ten onrechte wordt gesteld dat hij niet zou hebben nagedacht over het financieel aspect van de overname, terwijl hij reeds sinds 12 januari 2006 beschikt over een offerte in verband met het te financieren deel van de overnameprijs. Hij heeft ook gewezen op het akkoord om het manueel systeem van de boekhouding verder te gebruiken tot de overdracht van het kantoor. Hij heeft overigens sinds december 2005 voorbereidende maatregelen genomen met het oog op een nieuw boekhoudingssysteem, zoals blijkt uit een offerte van 15 december 2005, 31 januari 2006 en 20 maart 2006;

2.1.2.1. Overwegende dat artikel 44, § 2, van de wet op het notarisambt van 4 mei 1999 als volgt luidt :

“§ 2. De benoemingscommissie hoort de kandidaten en maakt vervolgens een rangschikking op van de drie meest geschikte kandidaten. Indien de

benoemingscommissie advies moet uitbrengen over minder dan drie kandidaten, wordt de lijst beperkt tot de enige kandidaat of de enige twee kandidaten.

De rangschikking gebeurt op grond van criteria die betrekking hebben op de bekwaamheid en de geschiktheid van de kandidaat voor het uitoefenen van het ambt van notaris.”

Overwegende dat het aan de benoemingscommissie toekomt om de bekwaamheid en geschiktheid van de kandidaten voor de benoeming tot notaris te beoordelen; dat in zover verzoeker betoogt dat hij bij zijn benoeming tot kandidaat-notaris en zijn aanstelling tot notaris-plaatsvervanger telkens geschikt werd bevonden, blijkt dat de benoemingscommissie niet gebonden is door de adviezen die het adviescomité naar aanleiding van zijn benoeming tot kandidaat-notaris of zijn aanstelling tot notaris-plaatsvervanger heeft uitgebracht; dat ook het feit dat het adviescomité ondanks de opmerking dat verzoeker “niet altijd blijk geeft van feeling voor deontologie”, een gunstig advies heeft uitgebracht, in principe niet uitsluit dat de benoemingscommissie kon oordelen dat verzoeker niet geschikt was om voor de benoeming tot notaris-titularis gerangschikt te worden;

2.1.2.2. Overwegende dat wordt nagegaan of de benoemingscommissie bij de beoordeling is uitgegaan van juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat de vraag tot verduidelijking omtrent de vaststelling van het adviescomité dat hij “niet altijd blijk geeft van feeling voor deontologie” slechts tot doel zou hebben gehad het gunstig advies van het adviescomité om te buigen naar een ongunstige beoordeling;

Overwegende dat de benoemingscommissie verduidelijkingen mag vragen aan het adviescomité onder meer over voornoemde vaststelling; dat door die verduidelijking de commissie immers een duidelijker beeld kon krijgen van de problemen die zich op deontologisch vlak met verzoeker voordeden; dat zij verzoeker tijdens een bijkomende hoorzitting mocht confronteren met wat zij desbetreffend van het adviescomité vernomen had en mocht peilen naar diens inzichten terzake;

2.1.2.3. Overwegende dat in verband met de oproep tot de kandidaat-notarissen om zich voor de betrokken standplaats geen kandidaat te stellen

verzoeker betoogt dat hij slechts één oproep tot de kandidaat-notarissen heeft gedaan;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de benoemingscommissie van oordeel zou zijn geweest dat verzoeker verschillende malen een oproep tot de kandidaat-notarissen zou hebben gedaan; dat in dit verband vaststaat dat verzoeker met een e-mail van 30 juli 2004 (dus op een ogenblik dat hijzelf nog niet in aanmerking kwam) aan alle kandidaat-notarissen een oproep heeft gedaan om zich geen kandidaat te stellen en dat hij vervolgens in een e-mail van 22 september 2004 “zij die twijfelden, maar uiteindelijk niet hebben gepostuleerd” heeft bedankt; dat verzoekers oproep derhalve klaarblijkelijk, zoals ook de benoemingscommissie vaststelde, tot gevolg heeft gehad dat mogelijke kandidaten afzagen van hun kandidatuur; dat bijgevolg de benoemingscommissie derhalve in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat “een dergelijke oproep de gelijkheid van kansen tussen de verschillende kandidaat-notarissen in het gedrang brengt en de kandidaten de facto afgeschrikt heeft om te postuleren voor de betrokken standplaats (...) en dat een dergelijke houding in haar geheel nefast is”, omdat zij “in(gaat) tegen de democratisering en objectivering van de toegang tot het beroep die door de wetgever bij de hervorming van de Wet houdende organisatie van het Notariaat werd nagestreefd en waarvoor de Commissie mede garant moet staan”;

Overwegende dat het feit dat verzoeker niet tuchtrechtelijk werd vervolgd en dat hijzelf meent dat het niet om een zware deontologische fout gaat omdat de oproep niet “agressief of bedreigend” zou zijn geweest, niets afdoet aan het feit dat de benoemingscommissie onder meer op grond van dit voorval kon overwegen dat verzoeker niet geschikt was om als notaris-titularis te worden voorgedragen; dat dit des te meer geldt nu verzoeker tijdens de hoorzitting zijn houding als legitiem is blijven beschouwen;

2.1.2.4. Overwegende dat de benoemingscommissie ook heeft vastgesteld dat verzoeker blijkens het revisoraal verslag stelselmatig hogere kosten aanrekende dan de gebruikelijke kosten, terwijl volgens de deontologische principes enkel meer kan gevraagd worden mits voorlegging van een detailafrekening; dat verzoeker, naar hij verklaart, het gebruik van de detailafrekening niet kent, dit uiteraard niet aantoont dat de benoemingscommissie onredelijk heeft geoordeeld door mede op grond daarvan te oordelen dat verzoeker momenteel niet geschikt is voor het ambt;

2.1.2.5. Overwegende dat de benoemingscommissie overweegt dat verzoeker in het verleden werd berispt omdat hij namens de notaris-titularis antwoordde op brieven van de Provinciale Kamer met vraag om inlichtingen inzake deontologische aangelegenheden en dat hij thans opnieuw deontologisch in de fout is gegaan door zich aan de buitenwereld te presenteren met de titel “notaris”, terwijl hij slechts de hoedanigheid van plaatsvervangend notaris bezat en dan ook enkel de titel “notaris-plaatsvervanger” mocht gebruiken; dat de benoemingscommissie in het bijzonder verwijst naar het gebruik van het briefhoofd met vermelding “notaris” en naar de plaatsing van een personeelsadvertentie in het notarisblad als “notaris Martial De Splenter”; dat verzoeker in dit verband betoogt dat hij onmiddellijk nadat hij werd terechtgewezen de nodige maatregelen genomen heeft en dat in het proces-verbaal van de hoorzitting derhalve ten onrechte gesteld wordt dat hij na een eerdere berisping toch nog de titel “notaris” gebruikt heeft;

Overwegende dat ook hier moet worden vastgesteld dat verzoeker de feitelijke vaststellingen van de benoemingscommissie niet weerlegt;

Overwegende dat blijkt dat verzoeker niet ontkent dat hij in het verleden door de Provinciale Kamer berispt werd omdat hij namens de notaris-titularis antwoordde op brieven van de Kamer betreffende deontologische aangelegenheden; dat op 30 januari 2006 verzoeker in een brief met de hoofding “Martial De Splenter Notaris” een inlichting vraagt aan de Kamer van Notarissen van de provincie West-Vlaanderen;

Overwegende dat in zijn antwoord van 7 februari 2006 de voorzitter van de Kamer verzoeker er op wijst dat het gebruik van de titel van notaris “in strijd is met de wet op het notarisambt en bijgevolg niet kan. Ik (aldus de voorzitter) moet U dan ook aanraden om uw briefpapier onmiddellijk aan te passen”;

Overwegende dat in een brief van 9 februari 2006 verzoeker antwoordt dat hij “met enige verwondering” kennis nam van het feit dat hij ten onrechte de titel van notaris zou voeren, maar “desalniettemin” niet tegen de regelgeving wenst in te gaan en onmiddellijk een en ander zal aanpassen;

Overwegende dat in een brief van 17 februari 2006 de 2^e syndicus van de Provinciale Kamer aan verzoeker mededeelt dat de Kamer zwaar tilt aan het feit dat verzoeker in zijn briefwisseling ten onrechte de titel van notaris voert, terwijl

artikel 65, § 2, van de wet op het notarisambt duidelijk bepaalt dat de plaatsvervanger de titel voert van notaris-plaatsvervanger; dat er ook wordt vastgesteld dat verzoeker in het Notarisblad van 15 februari 2006 publiciteit voert als “Notaris M. De Splenter”;

Overwegende dat pas na ontvangst van deze brief verzoeker vraagt de nodige aanpassingen uit te voeren opdat in de gevoerde publiciteit de gebruikte titel “notaris” wordt vervangen door de titel “notaris-plaatsvervanger”;

Overwegende dat de vaststellingen van de benoemingscommissie betreffende het wederrechtelijk gebruik van de titel “notaris” derhalve berusten op een deugdelijke feitelijke grondslag;

2.1.2.6. Overwegende dat nog aangaande de houding van verzoeker op deontologisch vlak de benoemingscommissie heeft vastgesteld dat verzoeker een lid van de commissie benaderd heeft, ofschoon hij reeds door de commissie was uitgenodigd; dat verzoeker aanvoert dat er gedaan wordt alsof hij een commissielid benaderd zou hebben om hem gunstig te stemmen, daar waar hij enkel zou gevraagd hebben toe te zien op het eerlijk verloop van de benoemingsprocedure;

Overwegende dat in de bestreden beslissing echter niets in die zin gesteld of gesuggereerd wordt, maar de commissie er enkel heeft op gewezen “dat zij optreedt als college en dat het niet passend is om leden van de Commissie individueel te benaderen”; dat de kritiek van verzoeker bijgevolg niet relevant is:

2.1.2.7. Overwegende dat behoudens de deontologische aspecten, de benoemingscommissie ook melding maakt van het feit dat verzoeker geen financieel plan voorlegt betreffende de overname van het kantoor en evenmin blijkt dat hij grondig nagedacht heeft over de financieringswijze van de overname, ofschoon in de uitnodiging uitdrukkelijk geattendeerd werd op het feit dat het noodzakelijk is om de overname ook bedrijfseconomisch toe te lichten; dat verzoeker ook geen afdoend antwoord kon geven met betrekking tot de vraag hoe hij de boekhouding van het kantoor, die in strijd met de toepasselijke bepalingen nog steeds manueel wordt gevoerd, wou remediëren (hetgeen verplicht moet gebeuren als de plaatsvervanger stopt) en wat de kostprijs van een noodzakelijke informatisering zou zijn; dat hetzelfde geldt met betrekking tot de investeringen in het personeel; dat verzoeker in het algemeen verwijst naar een familiale regeling die zal worden getroffen;

Overwegende dat verzoeker in zijn vordering tot schorsing betoogt dat hij reeds sinds 12 januari 2006 beschikt over een offerte in verband met het te financieren deel van de overnameprijs en verwijst naar het akkoord om het manueel systeem van de boekhouding verder te gebruiken tot de overname van het kantoor, alsook naar voorbereidende maatregelen met betrekking tot een nieuw boekhoudsysteem;

Overwegende dat verzoeker bijgevolg niet aantoont dat de vaststellingen van de benoemingscommissie onjuist zijn;

Overwegende dat hij klaarblijkelijk heeft nagelaten om een financieel plan aan de benoemingscommissie voor te leggen, niettegenstaande hem dit uitdrukkelijk in de uitnodiging voor de hoorzitting werd gevraagd en het hem was toegestaan gebruik te maken van een nota met de informatie die hij zou hebben ingewonnen; dat verzoeker zich uiteraard niet kan beroepen op een offerte waarover hij reeds sedert 12 januari 2006 zou beschikken, maar waarvan hij de benoemingscommissie niet in kennis heeft gesteld; dat hetzelfde geldt voor de offerten voor de invoering van een geïnformatiseerde boekhouding : verzoeker kan desbetreffend in zijn vordering voor de Raad van State niet verwijzen naar stukken die hij niet aan de benoemingscommissie heeft voorgelegd en waarover hij de commissie blijkbaar geen enkele informatie heeft verstrekt;

Overwegende dat de omstandigheid dat de Kamer van Notarissen ermee akkoord ging om het manueel boekhoudingssysteem te behouden en dat verzoeker dit akkoord bij brief van 13 maart 2006 aan de benoemingscommissie heeft bezorgd, niet dienstig is, aangezien dit akkoord slechts zou gelden “in afwachting van de overdracht van het kantoor”; dat het akkoord om het manueel boekhoudingssysteem voorlopig te behouden dan ook geen afbreuk doet aan de vaststellingen van de benoemingscommissie betreffende het ontbreken van een afdoend antwoord in verband met de noodzakelijke informatisering van de boekhouding van het kantoor;

2.1.2.8. Overwegende dat bijgevolg de benoemingscommissie op grond van feitelijk juiste motieven in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat verzoeker thans (nog) niet geschikt is om als notaris te worden voorgedragen; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat in het tweede middel de schending wordt aangevoerd van de artikelen 35, § 3 en 4, 43 en 44, § 2 en § 3, van de wet op het notarisambt;

Overwegende dat verzoeker, samengevat, betoogt dat de benoemingscommissie enkel de bevoegdheid heeft om een rangschikking te maken van de meest geschikte kandidaten, maar niet om hem als kandidaat te weren, aangezien het in laatste instantie aan de minister of de Koning en niet aan de benoemingscommissie toekomt om op definitieve wijze over de benoeming te oordelen;

3.2.2.1. Overwegende dat overeenkomstig artikel 44 van de wet op het notarisambt de notaris-titularis door de Koning wordt benoemd op voordracht van de minister van Justitie uit een lijst van drie kandidaten die door de benoemingscommissie als het meest geschikt werden beoordeeld; dat indien de benoemingscommissie advies moet uitbrengen over minder dan drie kandidaten, de lijst beperkt wordt tot de enige kandidaat of tot de enige twee kandidaten;

Overwegende dat uit die bepalingen niet volgt dat de benoemingscommissie, wanneer er geen geschikte kandidaten zijn, één of meer niet geschikte kandidaten in de lijst zou moeten opnemen; dat ook wanneer er slechts één kandidaat is, moet deze door de meerderheid van de leden geschikt worden bevonden om door de benoemingscommissie te kunnen worden voorgedragen;

3.2.2.2. Overwegende dat verzoeker stelt dat de benoemingscommissie door geen rangschikking op te maken zich de bevoegdheid heeft toegeëigend om op definitieve wijze zijn kandidatuur te weren; dat dit argument niet overtuigt, aangezien in het geval waar de benoemingscommissie drie geschikte kandidaten rangschikt, de eventuele andere niet-gerangschikte kandidaten eveneens niet voor benoeming in aanmerking komen; dat er ook niet valt in te zien waarom in het geval waar de enige kandidaat door de benoemingscommissie niet geschikt wordt bevonden, diens kandidatuur toch nog ter beoordeling aan de minister van Justitie zou moeten worden voorgelegd, terwijl dat niet het geval zou zijn wanneer er naast die ongeschikte kandidaat nog voldoende kandidaten zijn om een lijst met geschikte kandidaten aan de minister van Justitie te kunnen voorleggen; dat het tweede middel niet ernstig is;

4.3.1. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van “het beginsel dat een beslissing moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn”, van het redelijkheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel, de rechten van verdediging, en van titel IV (artikel 95 e.v.) van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt; dat verzoeker doet gelden dat, niettegenstaande het advies van het adviescomité voor hem gunstig was, op vraag van de voorzitter van de benoemingscommissie een “verduidelijking” bij het advies werd gegeven, waarin van hem een vernietigend beeld werd opgehangen waardoor het gunstig advies wordt omgebogen; dat de “verduidelijking” van het adviescomité “meerdere subjectieve uitlatingen, ongestaafe beweringen en materiële onjuistheden” bevat;

dat hij desbetreffend het volgende betoogt:

“In de verduidelijking wordt onder meer gesteld dat deontologie en confraterniteit essentieel zijn en dat verzoekende partij daar nog niet veel blijk van had gegeven in zijn carrière in het notariaat, hetgeen diametraal staat tegenover volgende passage in het advies van 20 april 2004: ‘blijk geeft van integriteit, onpartijdigheid en naleving van deontologie’.

Op superlatief subjectieve wijze wordt vervolgens in het advies gesteld: ‘Daarenboven weten alle collega’s in West-Vlaanderen dat in het Notariskantoor te Wakken noch vader noch zoon Martial De Splenter - die zich tijdens het bewind van vader reeds manifesteerde alsof hij de notaris was - het niet zou nauw namen met de deontologie.’ Niet alleen staat dit eveneens diametraal tegenover het advies van 20 april 2004, maar het is tevens enkel gebaseerd op een ongefundeerde “hear say”, die verzoekende partij nog niet eerder gehoord had. Een advies dat mede bepaalt of een kandidaat al dan niet nuttig gerangschikt zal worden voor een benoeming dient bij uitstek gesteund te zijn op objectieve en vaststaande gegevens. De uitlating in de ‘verduidelijking’ is daar de negatie van.

In fine wordt gesteld: ‘Na het onderhoud waren al de leden van de commissie verontwaardigd over de houding van Martial en was iedereen het er over eens dat hij, wat deontologie betreft, een gans andere ingesteldheid zal dienen te hebben wenst hij notaris-titularis te worden’, terwijl verzoekende partij geschikt werd bevonden in het advies.

Ook de passage omtrent de zogenaamde agressiviteit van verzoekende partij is onterecht en in strijd met het advies zelf waarin gesteld wordt dat verzoekende partij een ‘positieve indruk heeft nagelaten op het vlak van zelfbeheersing ...’. Waar de indruk gewekt wordt dat verzoekende partij tot driemaal een oproep deed, betreft het één mailbericht dat betrekking had op een vroegere vacature.”

Overwegende dat verzoeker daaraan toevoegt dat hij zowel door het advies van het adviescomité als door de bestreden beslissing in zijn rechten van verdediging werd geschaad, doordat hem een deontologische fout ten grieve wordt geduid, zonder dat hij zich met de waarborgen die een tuchtprocedure biedt heeft kunnen verdedigen; dat de beoordeling van tuchtfeiten bovendien tot de bevoegdheid

van de Kamer van Notarissen behoort; dat door hem een gebrek aan deontologie te verwijten zonder dat hij een tuchtsanctie heeft opgelopen, het adviescomité en de benoemingscommissie zich een bevoegdheid hebben toegeëigend in strijd met titel IV van de wet op het notarisambt;

4.3.2.1. Overwegende dat verzoeker stelt dat de vermelding in de verduidelijkende nota van de voorzitter van het adviescomité dat de naleving van de deontologie en de confraterniteit essentieel zijn en verzoeker daarvan nog niet veel blijk had gegeven, diametraal staat tegenover de vermelding in het advies van 20 april 2004 dat verzoeker blijk geeft van integriteit, onpartijdigheid en naleving van de deontologie;

Overwegende dat het “zeer gunstig” advies van 20 april 2004 werd verleend met het oog op de rangschikking van verzoeker voor de benoeming tot kandidaat-notaris; dat verzoeker toen als zevenendertigste voor zesendertig plaatsen niet nuttig werd gerangschikt;

Overwegende dat op 10 mei 2005 het adviescomité met het oog op de rangschikking die leidde tot de benoeming van verzoeker tot kandidaat-notaris slechts een “gunstig” advies verleende; dat het adviescomité toen ook al vaststelde dat verzoeker “niet altijd blijk geeft van feeling voor deontologie”;

Overwegende dat zowel de e-mail van verzoeker aan de kandidaat-notarissen om zich geen kandidaat te stellen voor de standplaats te Wakken als het incident in verband met het voeren van de titel “notaris” in plaats van “notarisplaatsvervanger” dateren van na het advies van 20 april 2004 ; dat het adviescomité niet ten grieve kan worden geduid dat hij in zijn advies van 20 december 2005 met die recente feiten rekening heeft gehouden en zijn mening over de houding van verzoeker op deontologisch vlak heeft herzien;

4.3.2.2. Overwegende dat in de mate dat verzoeker de feitelijke juistheid betwist van de beweringen waarop de negatieve beoordeling van zijn deontologische ingesteldheid door het adviescomité is gebaseerd, kan worden verwezen naar de analyse van het eerste middel;

Overwegende dat daaraan wordt toegevoegd dat ook het adviescomité niet gesteld heeft dat verzoeker tot driemaal een oproep tot de

kandidaat-notarissen heeft gedaan; dat er wel sprake is van “e-mails die tot driemaal toe werden verstuurd”; dat uit de vraagstelling van het lid van het adviescomité trouwens blijkt dat de oproep gebeurde “bij de vroegere vacature” - in het enkelvoud; dat de bedoelde e-mails bij de verduidelijkende nota werden gevoegd, zodat over het aantal en de inhoud ervan duidelijkheid bestaat;

4.3.2.3. Overwegende dat de vermelding in de verduidelijkende nota dat verzoeker agressief heeft uitgehaald naar een commissielid niet strijdig is met de vermelding in het advies dat verzoeker “een positieve indruk heeft nagelaten op het vlak van zelfbeheersing”; dat zelfbeheersing immers niet uitsluit dat iemand agressieve uitspraken doet;

4.3.2.4. Overwegende dat het recht van verdediging een algemeen rechtsbeginsel is dat toepassing vindt in straf- en tuchtzaken, maar behoudens een bepaling in andere zin die in casu niet bestaat, niet geldt in benoemingsprocedures, zelfs niet ten opzichte van kandidaten die voor benoeming worden afgewezen;

Overwegende dat aan verzoeker overigens de mogelijkheid werd geboden om zijn standpunt aangaande de hem verweten tekortkomingen op de deontologisch vlak aan de benoemingscommissie kenbaar te maken;

Overwegende dat het feit dat verzoeker een blanco tuchtverleden heeft en dat hij voor de deontologische tekortkomingen niet tuchtrechtelijk vervolgd werd, het adviescomité en de benoemingscommissie niet de bevoegdheid ontnemt, om bij de beoordeling van diens geschiktheid voor het ambt van notaris met dergelijke tekortkomingen rekening te houden; dat de benoemingscommissie daarbij niet onredelijk handelt wanneer zij een kandidaat die blijk geeft van een ernstig gebrek aan deontologisch inzicht niet geschikt acht om te worden voorgedragen; dat het derde middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de schorsingsprocedure wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee oktober 2000 en zes, door :

de H.	D. MOONS,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

D. MOONS.